

Hans Pauli Strøm
javnaðarmaður

Serfrøðin ella teir á fremsta bonki í tinghúsinum?

Tá ið fólkafloksførarin – Føroya veruligi løgmaður - nú fer undir nýggja tingárið, hevur hann óvæntað fingið eitt nýtt stikkorð til einarøðurnar á løgtingi og í miðlunum: tað eru sjálvklókir serfrøðingar og pásetlig embætisfólk, ið hava hug at muta ímóti teim skilaleysu ætlanum, sum ráðandi politiska valdið býður, sum bara eru úti uppá at forpesta okkum gerandisdagin og enntá hótta góða gamla føroyska fólkaræðið:

Tað eru ikki maktsjúkir politikarar, kraddarar, spekulantar og skattasnýtarar, ið dusa sær við fólksins ognum - púra misskilt av berari øvundsjúku. Nei, tað eru hesir ólukku serfrøðingarnir, ið hava tikið ræðið á teim stakkals politikkarunum - fakfólk og serkøn í týðandi samfelagsviðurskiftum. Tað hann ikki fær seg at siga sjálvur, leggur hann í munnin á tí svágurtyngda pappageykinum.

Men, vóru tað serfrøðingar og embætisfólk, ið koyrdu føroyska vinnulívið á heysin í hálvtrýssunum, so landið mátti byggjast upp aftur við donskum kredittum og

stuðulsskipanum?

Tað vóru kanska serfrøðingar og embætisfólk, ið koyrdu føroysku sjóvinnuna, fiskavinnuna, byggivinnuna og handilsvinnuna á heysin síðst í fyrsunum? Tað vóru kanska serfrøðingar, ið koyrdu føroyska figgjarheimin um koll fyrst í 90-unum, so landið fór á heysin? Ella var tað ikki heldur so, at einastu ávaringarrópini komu bara frá teimum? Men sum politiska valdið kveistraði til viks?

Vóru tað tey serkønu fakfólkini í byggimálum, ið settu standardin fyri føroyskari byggivinnu, so tekirnar fóru í luftina og hús vórðu tikin av grundini, tá ódnirnar leikaðu á síðst í fyrsunum og fyrst í hálvfemsunum?

Ella eru tað serfrøðingarnar í Nóatúni, ið hava oytt ríkidømi á okkara egnu grunnum á ein slíkan hátt, at milliardir eru farnar fyri skeyti? Ella eru tað embætisfólkini, ið hava vanskeplað okkara høvuðsvinnu til spekulatiónsryttari hjá einum fiskivinnukapitalistiskum úrvalslíði?

Tað vóru kanska serfrøðingar og embætisfólk, ið fyri

fáum árum síðani oyddu fólksins sparipengar og koyrdu Eik Banka á heysin í grammleikans ørvitisskapi?

Tað er ongin loyna, at tað er hemmiligi dreymurin hjá tí ráðandi flokkinum, at sloppið av við irriterandi serfrøðingar, ið altíð skulu halda seg vita betur enn politisku maktthavararnar, so sum Landsbanki, Landsgrannskoðari, Løgting-sins umboðsmaður, Umhvørvisstova, Havstova, Hagstova, Heilsufrøðiliga Starvsstova, Brúkaraumboð, Kappingaráð osv – allar hesir stovnar, sum fólksins vegna skulu føra sannleikans talu, forða politiskari og figgjarligari korrupsión og valdsmissnýtslu, og verja rættartrygd og fólkaræði.

Kenst eitt sindur undarligt, at nú koma heilt onnur sum kettur úr høvdatrogi og leggja aftrat: heilsuserfrøðingar, námsfrøðingar, lögfrøðingar, kostfrøðingar osv. Fólkaheilsuráðið minnir um DDR, gamla kommunistiska Eysturtýskland, sigur ein. Hóast fólkaheilsa er eitt av fínastu hugtøkunum í sosialdemokratiskum heilsupolitikki, sum við fólkaheilsu-

gransking og skipaðum fólkaheilsustovnum hevur breitt seg úr norðanlondum út um heimin, og í nógv ár hevur verið høvuðsskjaldramerkið og høvuðsraðfestingin hjá heimsheilsustovninum WHO.

Væl veit eg, at tað undir ongum umstøðum er meiningin hjá t.d. Tummasi og Jákupi at spæla upp til høgrapopulistiska hetsin móti kritiskum serfrøðingum, sum jú bara hevur til endamáls at geva fólkaforførarum og svindlarum frítt spæl. Ivist heldur ikki í, at teirra motiv er at verja og styrkja borgarans sivila sjálvræði og politiska fólkaræði. Soleiðis lesi og skilji eg eisini teirra ávarandi boðskap í góðu blaðgreinunum. Men tað er at fara yvir gevind av einum heldur bondskum og arrogantum tóna hjá Fólkaheilsuráðnum, at leggja “serfrøðina” undir at forkoma fólkaræðinum í Føroyum. Har er skilabetri at ansa sær fyri nøkrum av teimum fyrunum, ið sita á fremsta bonki í løgtinginum. Proportiónirnar mugu vera uppá pláss.

Sólborg Dulavík

Viðmerking til grein hjá Oddvør Maritu Jacobsen

Í Sosialinum fríggjadagin 13 juli stendur grein í blaðnum, sum fyri mær er tað ljótasta eg havi sæð á prent.

At mann kann lesa í halgubók og tveita um seg einstøk vers, og niðurgera ávís menniskju sum tú gert í hesi grein, er undir alt mark. Onga staðir lesi eg um míni rættindi at døma onnur menniskju – tvørturímóti. Og eg spyrji tí hendan einfalda spurning: hvør torir at leggja hondina á bibliuna og siga at eg livi 100% eftir henni?

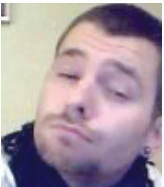
Hvør er tað sum hevur skapt okkum? Lesa vit ikki at, at øll eru skapt í Guds mynd?

Eingin av okkum hevur nakran leiklut í hvørji

vit eru. Eingin er eins, tað vísa DNA royndir. Og við okkara ymisleika, mugu tí øll hava rætt til at liva, so leingi sum vit taka ábyrgd og avleiðingar av okkara tilveru.

At tey samkyndu seta stevnu og at Tórshavnar Býráð letur 50.000,- kr til tiltakið, vísir bara at tey hava virðing fyri øllum borgarum, og tað eiga tey tøkk fyri. Og við tað at býráðið ger hettar, setur tú spurningin: “Er okkara land nú komið so langt út í gudloysi”

Hetta er, eftir mínari sannføring, grovt brot ímóti tí samtykt sum tey samkyndu vunnu sær við, tá paragraff 266 b, gav teimum somu rættindi sum tú og eg hava.

Hergeir Staksberg

Føroyar sum pushari

Roykiforboð er helst einasta forboð, sum eg kann taka undir við, men tað er ikki roykjarin, sum er syndarin her, hóast tað er hann, sum situr eftir við svarta Per.

Nulsen bulsen tú, tað eru myndugleikarnir, sum hava leiklutin sum lógligir

pusharir av einum rúsevni, sum teir vita er vandamikið og at fólk verða bundin av.

Endamálið hjá einum pushara er at syrgja fyri, at vit verða bundin, so teirra inntøka verður stabil. Tá vit so endiliga verða bundin, so velja myndugleikarnir at vísa

okkum, hvussu góðir teir eru við okkum. Yup, lógligu pushararnir eru ólukksálaga fittir og vilja meir enn fegnir hjápa við at tálma okkara rúsevnisnýtslu. Men á hvønn hátt?

Ja, tað er bara ein máti at vísa samkenslu fyri sínum

medmenniskjum, tá talan er um ein lógligan pushara. Fyrsta stigið er at fáa fólk at gerast bundin, tá vit so einaferð verða bundin, so er næsta stigið at skríva prísinn upp, tí ert tú fyrst bundin, so fer rúsevnið altíð at fáa hægri prioritet enn bankabókin.

Tað er likamikið, hvussu høgur prísurin er, tí er mann bundin, so skulu pengarnir nokk koma á ein ella annan hátt.

Ja, hvat er tað ikki pragtfullt, at verða vitni til, at landið skorar kassan upp á neyðina hjá sínum egna

fólki, samstundis sum somu fólk bera seg fram sum tann reina samvitskan, sum bara vil okkum tað besta.